

[Kjærgaard-Jensen.]

selv mindre Operationer paa en Del af vore Amtssygehuse. Jeg vil fremdrage enkelte selvoplevede Eksempler.

Sidste Aar i April Maaned blev en Datter af mig opereret paa Frederiksborg Amtssygehus for Blindtarmsbetændelse, og Overlægen paa Sygehuset beregnede sig et Honorar paa 150 Kr. plus 40 Kr. i Operationsassistance. Det vil med andre Ord sige 190 Kr. for selve Operationen, hvortil kom Opholdet paa Sygehuset, der beløb sig til 126 Kr., i alt 316 Kr.

I April Maaned i Aar var det igen saa uheldigt, at en Søn af mig blev opereret for Blindtarmsbetændelse paa det samme Sygehus. Honoraret var ganske det samme, 150 Kr. til Overlægen og 40 Kr. til Assistance. Opholdet beløb sig i dette Tilfælde til 171 Kr., saaledes at det samlede Beløb blev 361 Kr. Naar Opholdet i dette Tilfælde blev 45 Kr. dyrere end i Fjor, skyldes det, at Drengen ikke kunde komme af med Feberen. Der var sikkert sket en lille Infektion under Operationen, saaledes at Saaret maatte aabnes igen. Men jeg skylder dog at tilføje, at der beregnedes ikke noget ekstra for denne Oplukning af Saaret.

Jeg synes, disse Lægehonorarer for den Slags Operationer er af ganske fantastisk Størrelse, specielt paa et Amtssygehus, hvor Lægen er lønnet med en Gage, som i mange Tilfælde er højere end den højest lønnede Statsembedsmands, hvor Operationsstue, Instrumenter, Sygeplejersker og alt er betalt af Amtet, af Befolkningen. Jeg finder, det vil være rimeligt at tage under alvorlig Overvejelse, om man ikke bør skride ind f. Eks. ved Fastsættelse af Maksimumshonorarer, der dog efter min Mening bør ligge betydeligt under det, jeg i disse to Tilfælde har maattet betale.

Lad mig tilføje, at jeg skrev til Aamtsraadet efter den sidste Operation for at spørge, om Aamtsraadet billigede disse store Honorarer, men jeg fik naturligvis et Svar, som gik fuldstændig udenom Spørgsmaalet.

Jeg vil med det samme nævne et andet Eksempel. Jeg skulde i Sommer have mit Kørekort fornyet og gik i den Anledning til en Læge i Byen for at faa den nødvendige Synsattest. Nu ved jo enhver, der har prøvet dette, at det kun drejer sig om nogle faa Minutters Arbejde for Lægen med Undersøgelsen og med Udfyldningen af Attesten. Da jeg spurgte Lægen, hvor meget jeg var ham skyldig for denne Attest, svarede han: Ja, jeg skammer mig ved at sige det, for Betalingen er 10 Kr., men det er Taksten, og den maa jeg ikke gaa un-

der. Jeg nævner dette som et Eksempel paa, at der dog er Læger, som har Skamfølelse i Kroppen over de fuldstændig ublu aftalte Takster.

Jeg har et tredje Tilfælde, jeg vil omtale. Det angaar en Arbejdsmand, som bor hos mig, og som sidste Vinter blev kørt ned af et Automobil. Han kom paa Amtssygehuset i Hillerød og laa der i længere Tid, blev opereret og er blevet delvis uarbejdsdygtig. Efter at han var udskrevet af Amtssygehuset, skulde han en Dag ved Afhøring i Retten overfor Forsikringssselskabet bruge en Attest fra Overlægen om sin Uarbejdsdygtighed. Han gik saa til Overlægen for at faa denne Attest, men maatte først gaa ud i Byen for at laane det Beløb, som Attesten kostede, for Overlægen vilde ikke give ham Attesten, uden at han betalte den med det samme, og jeg tror ikke, jeg husker forkert, naar jeg siger, at den Attest skulde koste 25 Kr. Jeg finder ogsaa, at dette er uanstændigt, at denne Mand, der har ligget paa Sygehuset gennem flere Maaneder, er kommet ud som delvis Invalid, som ingenting er i Stand til at tjene, som kun faar smaa, a conto-Beløb af Forsikringssselskabet, ikke skulde kunne faa en saadan Attest udstedt, uden at han først maa gaa ud i Byen for at laane Pengene til den.

Der kan sikkert nævnes mange lignende Eksempler, men disse Eksempler har været tilstrækkelige for mig til, at jeg indtrængende maa henstille til den højtærede Minister og til det kommende Udvalg at have Opmærksomheden henvendt paa de i mange Tilfælde ganske urimelige Honorarer, som Læger beregner sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Julin har Ordet for en kort Bemærkning.

Julin: Jeg vil gerne udtale min Tilfredshed med, at der, ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, stærkt er gjort gældende, at man skal vogte sig for at gennemføre Lovbestemmelser, der hindrer Mennesker, som har Evne til det, i at hjælpe syge Mennesker, ofte i Tilfælde, hvor Lægerne staar magtesløse, og jeg vil haabe, at den endelige Lov maa faa en saadan Affattelse, at det ikke er umuligt for saadanne Mennesker at træde hjælpende til overfor syge og nødlidende.

Dernæst vil jeg gerne understrege det, det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen var inde paa til sidst i sin Tale. Det er ogsaa mit absolutte Indtryk, at adskillige Læger er pinligt berørt ved at skulle tage et saa klækkeligt Honorar for Udstedelse af At-